

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce **M. R.**, zast. JUDr. Evou Rujbrovou, advokátkou, se sídlem v Brně, Ulrychova 5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy**, Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2004, č. j. 57 Ca 75/2003 – 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 31. 5. 2003, č. j. 57 Ca 75/2003 – 43, zamítl jako nedůvodnou žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy (dále jen žalovaný) ze dne 21. 3. 2002, č. j. OD/205/2002, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravy, ze dne 18. 12. 2001, č. j. OD-55740/FI-01 a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku ve smyslu ust. § 30 odst. 1 písm. i/ zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, jehož se měl dopustit porušením ust. § 5 odst. 1 písm. f/ zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích tím, že dne 24. 7. 2001 v 21:45 hodin řídil motorové vozidlo státní poznávací značky v B. na M. n., kde byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, přičemž orientační dechová zkouška na alkohol byla pozitivní; lékařské prohlídce a odběru se však žalobce odmítl podrobit. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta v částce 15.000 Kč a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 18-ti měsíců ode dne právní moci rozhodnutí, a též povinnost uhradit náklady řízení v částce 500,- Kč.

Dle názoru Krajského soudu v Brně bylo rozhodnutí žalovaného vydáno v souladu s ust. § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, 2 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, přičemž veškeré námitky obsažené v žalobě byly spolehlivě vyvráceny. Shodně se správními orgány dospěl krajský soud k závěru, že žalobce se dopustil ve smyslu § 30 odst. 1 písm. i/ zákona č. 200/1990 Sb., v platném znění, uvedeného přestupku.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“), prostřednictvím svého tehdejšího zástupce JUDr. Jana Vozdeckého, kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v níž nesouhlasil s odůvodněním napadeného rozsudku, že byly vyvráceny veškeré námitky uvedené v žalobě. Navrhoval, aby uvedený rozsudek byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu

k dalšímu řízení. Vytýkal krajskému soudu nerespektování základních ustanovení soudního řádu správního, vztahující se ke způsobu a rozsahu dokazování. Současně žádal, aby Nejvyšší správní soud přiznal rozsudku Krajského soudu v Brně odkladný účinek podle § 170 s. ř. s. (správně zřejmě 107 s. ř. s.).

V doplňku kasační stížnosti, sepsaného současnou zástupkyní stěžovatele advokátkou JUDr. Evou Rujbrovou, opakuje stěžovatel námitky uplatněné v kasační stížnosti, když vytýká Krajskému soudu v Brně nerespektování zásady spolehlivého zjištění stavu věci ve smyslu ust. §§ 3, 32 a 46 zákona č. 71/1967 Sb.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 19. 11. 2004 označil podanou kasační stížnost za nedůvodnou a navrhoval její zamítnutí.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu vyplývá, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2004 byl doručen zástupci stěžovatele JUDr. Janu Vozdeckému (který zastupoval stěžovatele jako obecný zmocněnec na základě plné moci ze dne 18. 3. 2003 v řízení před krajským soudem a zmocnění bylo též uděleno pro podání opravného prostředku), dne 28. 6. 2004, jak vyplývá ze záznamu na doručence od obálky, v níž byl rozsudek zástupci doručován. Vlastnoručním podpisem zástupce potvrdil převzetí zásilky s dovětkem, že ji převzal osobně. V rozsudku byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podání kasační stížnosti za podmínek stanovených v § 102 a násl. s. ř. s., a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení.

Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla však podána u Krajského soudu v Brně osobně dne 27. 8. 2004, jak o tom svědčí otisk razítka podatelny uvedeného soudu na zmíněné písemnosti.

Krajský soud v Brně poté ještě usnesením ze dne 17. 9. 2004, č.j. 57 Ca 75/2003 – 50, vyzval stěžovatele, aby doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a aby doplnil prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů údaj o tom, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno, v jakém rozsahu se rozsudek napadá a jaké jsou důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. V souvislosti s tím jej poučil, že nebude-li výzvě vyhověno, bude řízení o kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

V doplňku kasační stížnosti ze dne 26. 10. 2004, podaného zástupkyní žalobce advokátkou JUDr. Evou Rujbrovou, již žalobce zmocnil k zastupování dne 26. 10. 2004, jak vyplývá z obsahu přiložené plné moci, stěžovatel uvádí, že rozsudek byl doručen dne 7. 8. 2004 a je napadán z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a/ a b/ s. ř. s.

V souladu s ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty

předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, byl rozsudek Krajského soudu v Brně doručen zástupci stěžovatele, který jej v té době zastupoval, v pondělí dne 28. 6. 2004. Tento den je třeba pokládat za den doručení napadeného rozsudku ve smyslu soudního řádu správního. Ze žádného záznamu ve spisu nevyplývá, že by rozsudek byl doručen stěžovateli až dne 7. 8. 2004, jak se uvádí v doplňku kasační stížnosti. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala tudíž běžet dnem následujícím po 28. 6. 2004, tj. v úterý dne 29. 6. 2004 a skončila v pondělí dne 12. 7. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Tento den – pondělí – se totiž svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tj. pondělí 28. 6. 2004. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 12. 7. 2004 byla kasační stížnost předána soudu nebo zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Brně až dne 27. 8. 2004, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti a tudíž opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Brně odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s. pro její opožděnost, aniž by se mohl zabývat její důvodností.

Za této procesní situace se pak již nemohl zabývat (a nezabýval se) návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nad rámec potřebného odůvodnění Nejvyšší správní soud dodává, že Krajský soud v Brně vzdor skutečnosti, že kasační stížnost byla podána opožděně, vyzýval stěžovatele k jejímu doplnění a k zaplacení soudního poplatku z kasační stížnosti. Na krajském soudu bude, aby s ohledem na výsledek řízení o kasační stížnosti, stěžovatelem zaplacený soudní poplatek z jejího podání vrátil, ve smyslu ust. § 12 zákona o soudních poplatcích.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ust. § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. 2. 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu